

אשר אתם אומרים נהיה כגוים, היו לא תהיה (וחזקאל כ' ל"ב)

אזהרה חמורה והתראה גדולה

אנחנו החמ"ט בשם ה' ותורתו הכואבים על חילול השם הנורא ותורתנו הקדושה אשר בומן האחרון כנגד נראה בביח ישראל ואפי' בין שומרי הדת שהתירו לעצמם להיות עובדי ע"ז בהליכת בתי משפט וערכאות של עכו"ם עם ישראל חבירו, הן בע"כ הן ברצון שניהם, שהוא בכלל מסירה ממסר המבורא בש"ע חר"ט שפ"ח וס"י שפ"ח ט"ט) שהמסור ישראל ביד עו"כ בין בגומז בין בממנו ואפי' ח"י רשע ובעל עבירות ואפי' ח"י מיצר לו ומצערו אין לו חלק לעולם הבא. ובגמ' (מ"ק דר"ה וע"ז כ"ז ע"ב) עוד דהמסורות יודיני לניהגם ויודיני לדורי דורות וגופן ונשמתן כלה. ולכן באנו באזהרות אלה:

א) הגנו מחזיקים בזה לכל איש ואשה מישראל והגר הגר בתוכו בכל מקום שהם כל יחין ללכת לערכאות של עכו"ם או למשפטיהם ושטרניהם בכל מקום שהם בלי חילוק, אלא אם יש לו דין ודברים או חרעמוט על חבירו ילך לב"ד ישראל הכשרים או יברור להם בזב"א (זה בורר לו אחד וזה בורר לו אחד) ויודנו למניהם בנידי ישראל כמבורא בחורה ואלה המשפטים אשר תשים למניהם.

ב) אין שום היתר בעולם ללכת לבית המשפט עם ישראל חבירו קודם שיקרא את חבירו לב"ד של ישראל, ואם יסרב לבא לדין לאחר שיקבל ג' המנות והתראת ב"ד, הב"ד יכתבו עליו כתב סירוב ועיניו לו כמבורא בש"ע. וח"מ ס' כ"ו.

ג) אדם מישראל, ואפי' הוא רב ואפי' זקן ונשוא נשים, אין בידו להתיר ללכת לערכאות בלי הסדר הנ"ל בס"ב כמו שאין ביד שום נאון וצדיק ואפי' ב"ד הגדול להחיר לעבוד ע"ז או לחלל את השבת ואם אמר לאחר שילך לערכאות אין התירו היתר כלל והרי הוא בכלל מחטיאי את הרבים וחייב נידוח.

ד) אוש או אשה מעם ישראל תמסור ואומר אלך ואמסור לישראל אחר או ממנו או גופו והתרו בו שלא למסור ואמר לא כי אלא אמסרנו, היה מצוה להורגו וכל הקודם להרגו זכה כדון רודף וש"ע תר"מ ס"ט הל"ו.

ה) איש או אשה שאחד מהם קורא המשטרה על השני, הרי הם בכלל מוסר וכל דיני מוסר להם. ואפילו כשעה שמריבים זה עם זה ח"י, הם בכלל זה אם לא במקום סכנה שמתור כל זמן שלא יוכל להציל עצמו באופן אחר, ועיין מהר"ם מירבורג דף ע"ד ע"ב ד"ה דין מוסר למורה, ואח"כ ילך לדין תורה.

ו) כל המציא ממון ע"י ערכאות לעצמו או לאחרים, הן במשא ומתן וממ"מ והן בהקצאת כסף לאשתו או לילדים מה שע"פ התורה אינו חייב, הרי ממון חוז הוא גול ביד המציא, ואוכל גול ומפטים חילדים עם גול, ואם יש בידו להציל העשוק חייב כל איש להצילו. ואם המסור ישוב אל ה' חייב להחזיר כל הגזילה והחוצאות, וחייב למיפסו על הצער שגרם לו חוץ מתשלום הגול.

ז) מצוה למרסם רבבים שמות חמטרים בישראל, והאדרעקין שלהם, והמטייעים ועוורים להם, כדי שידעו בני ישראל לתורה ולהשמר מהם. וכל מי שיועד איש או אשה מישראל שמסרו את חבירו ולא עשו תשובה, הרי הם דינם כרשעים שאון להם חלק לעוה"ב, ואסור לעולם בשום דבר עד שישבו לה'. ועיין בנימוקי מהר"ם מירבורג (נדפס בסוף שתי מהר"י ווייל דף קע"ז) ושמתענו בצרפת כי ר"ת תיסקן בחורו לחייב המסור ע"פ עד א'. עוד כתב שם ודף קע"ז ע"ב) דין ראובן צוה לתמוס בעל ריבו בידי גוים יש להחמיר עליו יותר מישראל האומר לשלוטו צא והרוג את הנפש, דהתם קרוב לודאי שלא יעשה, אבל ע"י גוים ברי הויקא וכו' וירצין כמרה כרובצ.

ח) נשים שמסורות את בעליהן לערכאות להכריחם לגרש אותן, או לקבל כסף שלא כהלכה, הגט פסול, והמעות נזלה, ואסור להתחנן עמהן. ואם נשאו בגט זה הולך ממזר. וכן אנשים שחייבים לגרש נשותיהם ע"פ התורה, ומסרבים לקיים פסק ב"ד בכדי לענן נשותיהם, מצוה להפרישם מכל ישראל הכשרים ולמרסם שמוחיהם עד שיגרשו נשותיהם ע"פ התורה.

ט) נשים המוסרות את בעליהן לבית המשפט, אסור להתחנן עמהן, שהן בכלל הרשעים המורדין ולא מעלין ובה מורדות גינהם ואין להן חלק לעוה"ב ואסור לבן ישראל לדור עמהן, והן מעגנות את עצמן וישבו עגונות כל ימי חייהן. והנשוא אשה מתן עליהם אמר הכותב כי יקח איש אשה ובעלה ומצא בה ערות דבר ספר כריתותם והלכה והיתה לאיש אחר ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתותו ונתן בידה ושולחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה וגו', ודרשו חז"ל זה הוציא רשעה מתוך ביתו זה מכניס רשעה לתוך ביתו, וזה מגרשה ואם לא זכה קברתו שנאמר או כי ימות האיש האחרון.

י) מצוה למרסם "הרבוים" המחנפים ונותנים עצות לבני ישראל, אנשים או נשים, ללכת לערכאות ומתירין איסורים חמורין והקולר תלוי בצוארים על חילול השם הגדול, והפרת החורה ח"י, הם שקץ ומעשהם תועבה, וחוראתם פסולה, אמרם אפר מקלה, ומימימים מערה, והם בכלל מחטיאי הרבים שהם בכלל הכ"ד דברים שמעכבין את התשובה. וז"ל הרמב"ם (מ"ד מהל' תשובה ה"א) כ"ד דברים המעכבין את התשובה, ארבעה מהן עון גדול והעושה אחד מהן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ואלו הן: א) המחטיא את הרבים, ב) המטה את חבירו מדרך טובה לרעה כגון מסית ומדיח, ג) כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיתה אלא יניהם בכשלונם וכו'. ושלשמהם הם בהם, מחטיא את הרבים, מטה מדרך טובה לדרך רעה. ולמחות שלא תלך לערכאות והם לא מוחים ואדרבה מעינים ומתירים.

והגנו מעוררים את הקהל הקדוש למען עצמם ואת בניהם ובנותיהם מלכת בדרבם הרעה אחרי חוקי העמים והערכאות שלהם ולהיות כמרהם ח"י, וכל מי שיועד מהעוברים נא ליתן לו הכתובת שלהם ואנחנו בעוה"י נעמוד על המשמר, והעולה על רחם לאמר נהיה ככל הגוים היו לא תהיה עוד שנבטל הע"ז מבינינו.

Handwritten notes in the top left corner, including the name 'אברהם יעקב' and other illegible text.

Handwritten notes and a circular stamp in the middle left section.

Handwritten notes and a circular stamp in the lower middle left section.

Handwritten notes and a circular stamp in the bottom middle left section.

Handwritten notes and a circular stamp in the bottom left section.

שמואל בירנבוים ראש ישיבת מיר	נפתלי צבי חלברשטאם בן כ"ק אדמו"ר מביאבוב שליט"א	אלי' פישר ראש הכולל ועד הרבנים דהש"י נ"ד	ישראל אברהם פארטיגול כ"ק אדמו"ר מסקלעו שליט"א	מנשה קליין אבדק"ק אונגוואר
אחון ויזענער אבדק"ק ליון דומ"ץ קלמיענבורג	אפרים פישל הערשקאוויטש אבדק"ק הגליין דומ"ץ קלמיענבורג	צבי שער אבדק"ק קארלסבורג	יחזקאל ראטה אבדק"ק קארלסבורג	משה שטערן אבדק"ק דערבערץ
אפרים אשר אבדק"ק קאוונא	בנימין שיק רב דק"ק טאקאי	יחזקאל הורוויץ רב דק"ק קיני תורה	יחזקאל הורוויץ רב דק"ק קיני תורה	משה וואקמאן סניגור רחמי וישיבת תורה ודעת
אלימלך אשכנזי אבדק"ק מעלביאן	גבריאל צינגער רב ומח"ס נטעי גבריאל ושי"ט	יעקב ברוך לעדערניץ אבדק"ק קארלס טטאלין	יעקב ברוך לעדערניץ אבדק"ק קארלס טטאלין	צבי שטערן רב דק"ק תורה ישראל
אברהם מאיר איזראעל אבדק"ק הונגאר	דוד יצחק שיק אב"ד דק"ק המלך לוד	יצחק מאיר הלוי שארר ישיבת תורת ודעת	יצחק מאיר הלוי שארר ישיבת תורת ודעת	צבי חירש טעבל אב"ד דק"ק שיה השדה
אברהם ניסן נימאן חמ"ץ שויק ויוניץ	חיים אלעזר פרידמאן רב דק"ק בני אשד	ישראל דוד הארמבעטש דומ"ץ ומח"ס ישראל וזמנים ושי"ט	ישראל דוד הארמבעטש דומ"ץ ומח"ס ישראל וזמנים ושי"ט	צדוק אדלער רב דק"ק בית מאיר הלוי
אברהם שלום שארר ר"מ ישיבת נייטרא מאנט קייסקא	חיים יעקב יוסף טויבער חמ"ץ עזר באבוב	ישראל מנחם גרינוואלד אבדק"ק סאפא ב"ב.	ישראל מנחם גרינוואלד אבדק"ק סאפא ב"ב.	רמאל הלוי שארר ראש ישיבת אמרי חיים ויוניץ
אברהם חיים שטיינארצעל אב"ד ור"מ מטה אפרים	חיים עזר גארעליק ישיבת מילארעלמא	ישראל שמחה הלוי שארר ראש ישיבת אור שמה	ישראל שמחה הלוי שארר ראש ישיבת אור שמה	שבת שלמון וויגנדר דומ"ץ ומח"ס ליקוטי הלכות על ש"ע
אברהם יודא לעון רב ור"מ המארת אליעזר	יחודה הלוי טירנווער אבדק"ק שומרי שבת	מנשה ניישלאס אבדק"ק שיכט סקוירא	מנשה ניישלאס אבדק"ק שיכט סקוירא	שלמון הכהן גראס דומ"ץ חסידיו בליאז
אברהם רייך אב"ד דק"ק מנחם ציון	יחודה מרדכי קרוינס ר"מ אור החיים קווינס	נחמן יחיאל מיכל שטיינבעטץ דומ"ץ וחסידי סקוירא ב"ב.	נחמן יחיאל מיכל שטיינבעטץ דומ"ץ וחסידי סקוירא ב"ב.	שלמון זלמן פרידמאן אבדק"ק טענקא
אליעזר גינזבורג אגודת ישראל סניף זכרון שמואל	יוסף טויסינג אבדק"ק בעלעד	סיני חלברשטאם אבדק"ק זשינראד	סיני חלברשטאם אבדק"ק זשינראד	שמואל זאב ליכטער אבדק"ק קראסנא
אליעזר בן ציון אייכלער אבדק"ק חסידיו באיאן				שמואל שמעלקא לוינפער אדמו"ר מחסידו ר"י תורת חסד

הנה לנודד מהו שחולקים לפני ערכאות מנייני סטוכים בין איש לאיש, מלבד המסור המור לילך לפני ערכאות כמבורא בתורה, והנה מהחטים בתי ישראל ועושים ילדי ישראל יתנומים וזרים, ובמקום שילכו חזו חולקים לפני כ"י של תלמידי המים היו שמתלים לעשות שלום בדרך תורת כמו שהיה נהוג בכל חרודות שלטננו. וז"ל רמב"ם (מ"ד מהל' תשובה ה"א) כ"ד דברים המעכבין את התשובה, ארבעה מהן עון גדול והעושה אחד מהן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ואלו הן: א) המחטיא את הרבים, ב) המטה את חבירו מדרך טובה לרעה כגון מסית ומדיח, ג) כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיתה אלא יניהם בכשלונם וכו'. ושלשמהם הם בהם, מחטיא את הרבים, מטה מדרך טובה לדרך רעה. ולמחות שלא תלך לערכאות והם לא מוחים ואדרבה מעינים ומתירים.

Handwritten notes and stamps in the bottom left section, including a circular stamp with the name 'אברהם יעקב'.

יש לנו עוד התימות ומכתבים מגדולי תובנים ומבקשים סליחתם שלא נדפסו הם ואי"ה במדפסה שני נתקן את זה ועד למען כבוד התורה ותהגת הדת